

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ З ВИРОБНИЦТВА ОДЯГУ ЗІ ШКІРИ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄС

Лойко Д. М., к.е.н, доцент

Васильєва М. О., магістрант

Київський національний університет технологій та дизайну

Продукція швейних підприємств- це продукція соціального значення. Підприємства, які виробляють різні моделі одягу можуть надати велику кількість робочих місць для населення, що могло б могла б вирішити проблему зайнятості населення. Незважаючи на певні проблеми, які склалися в розвитку швейних підприємств все ж таки їх варто розглядати як перспективні. Підприємства, які виробляють одяг зі шкіри мають певні особливості. Ці підприємства є залежними від сировини для виробництва одягу. Виробництвом вітчизняної сировини займається дуже обмежена кількість підприємств. Імпорт шкіряної сировини для виробництва одягу викликає збільшення ціни одягу, що знижує попит у споживачів. Процес виробництва одягу зі шкіри має певні особливості: наявність на підприємстві спеціального обладнання, кваліфікований персонал, стабільні поставки сировини, можливість утримувати ціну шкіряних моделей одягу на доступному для споживача рівні. Всі ці особливості передбачають розробку та впровадження цілого кола заходів, які підвищать ефективність роботи підприємства.

Українська легка промисловість з історичних позицій займала провідне місце у виробництві промислових товарів народного господарства. Саме в Україні була сконцентрована значна частка швейної промисловості. Україна була лідером з виготовлення верхнього одягу. Верхній одяг зі шкіри традиційно виготовлявся обмеженими партіями та в більшості випадків зва індивідуальними замовленнями. Однак з набуттям незалежності України ситуація змінилася: виробництво швейних виробів зменшилось у декілька разів. Це зумовлено такими причинами: різким зниженням купівельної спроможності населення; неможливістю проведення ефективної реструктуризації підприємств та їх пристосування до діяльності у ринковому середовищі; негнучкістю швейних підприємств, що унеможлиблює швидку переорієнтацію виробництва на випуск нової модної продукції; проблемою застарілого обладнання та технологій, що здебільшого є причиною високої енерго- та матеріаломісткості продукції, не конкурентоспроможності не лише на ринках розвинених країн, але й на ринках країн, що розвиваються; втратою міжгалузевих зв'язків та сировинної бази.

Індекси промислової продукції за видами діяльності у 2013–2015 рр. наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Індекси промислової продукції за видами діяльності у 2013–2015 рр. (без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя) (складено за даними [1])

	Код за КВЕД	2013 р.	2014 р.	2015 р.	Відхилення 2015 р. до 2013 р.
Промисловість	В+С+D	95,7	89,9	91,5	- 4,2
Добувна та переробна промисловість	В+С	95,2	89,3	90,9	- 4,3
Переробна промисловість	С	92,7	90,7	93,3	0,6
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів	13–15	94,1	98,6	91,6	- 2,5
Текстильне виробництво	13	93,4	103,9	96,3	2,9
Ткацьке виробництво	13.2	85,4	98,1	108,5	23,1
Виробництво інших текстильних виробів	13.9	95,9	104,5	92,7	-3,2
Виробництво одягу	14	95,2	102,0	91,6	- 3,6

Аналіз даних показує, що обсяги виробництва одягу зі шкіри з 2013 по 2015 рр. скорочувалися. Обсяги всіх видів продукції текстильних та швейних підприємств також скорочувалися за цей період. Тільки в 2014 р. зросли обсяги текстильного виробництва (на 8 %), виробництва інших текстильних виробів (на 8,6 %) та виробництво одягу (на 6,8%).

Підвищення ефективності діяльності підприємств з виробництва одягу зі шкіри потребує впровадження інновацій на всіх етапах технологічного процесу. Аналіз виробництва інноваційних видів продукції за 2010-2014 рр. надає можливість зробити наступні висновки: загальмувалося виробництво інноваційних видів продукції, яке зменшилося на 77,33% – з 384 найменувань у 2010 р. до 87 у 2014 р. У текстильному виробництві та виробництві одягу відбулося зменшення відповідно з 234 до 78 (зменшення на 66,77%); у виробництві шкіри та виробів зі шкіри зменшилося відповідно зі 150 у 2005 р. до 9 у 2014 р. (зменшення на 94%), що свідчить про певні труднощі, які існують у вітчизняних товаровиробників. Кількість впроваджених нових технологічних процесів скоротилася з 72 до 21 (скорочення на 70,8%). Слід відзначити, що у 2015 р. цей процес трохи активувався і їх кількість зросла до 27. Але частка підприємств легкої промисловості, що впроваджують інновації, залишається значно нижче, ніж у промисловості в цілому. Інновації у 2015 р. реалізовували лише 35 підприємств, 30 з яких працювали у секторі текстильного виробництва та пошитті одягу і 5 підприємств у секторі виробництва шкіри та виробів зі шкіри. На швейних та текстильних підприємствах України у 2013–2015 рр. інноваційні процеси впроваджували лише 6,4% підприємств від загальної кількості. Менше 3% підприємств впроваджували організаційні та маркетингові інформації [1].

Ефективність роботи підприємств по виробництву одягу зі шкіри

залежить від багатьох чинників, найбільш впливовими серед яких є наступні: стабільні поставки якісної сировини, високий рівень кваліфікації персоналу, сучасні технології та обладнання, застосування всіх видів інновацій.

Список використаної літератури:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

АНТИКРИЗОВІ ЗАХОДИ В ЛЕГКІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Лойко Д. М., к.е.н, доцент
Островський Д. Л., студент

Київський національний університет технологій та дизайну

Легка промисловість, як і більшість виробничих галузей України перебуває в складному становищі. Галузі легкої промисловості є найбільш ринково-орієнтованими з поміж інших, на їх розвиток і становище безпосередньо впливає економічне становище населення країни, а також інші соціальні фактори. Тому для подолання кризи необхідно розробити ряд економічних заходів, ураховуючи соціальний фактор, адже потенційним споживачем галузі виступає кожен громадянин України – як новонароджена дитина, так і пенсіонер.

Пріоритетність легкої промисловості для національної економіки країни зумовлена багатьма факторами, зокрема- значною ємністю внутрішнього ринку товарів (більше 120 млрд. грн. щороку), швидким обігом капіталу та високим рівнем доданої вартості продукції (до 50%), незначним впливом на довкілля та низькою енергоємністю виробництва, наявністю висококваліфікованих кадрів в усіх регіонах. Легка промисловість України має потужний потенціал, пов'язана з багатьма суміжними галузями та обслуговує увесь господарський комплекс країни. За 2014 рік обсяг реалізованої продукції склав 10 млрд. грн., десяту частину якої реалізовано для потреб силових структур. Обсяг експорту склав 1,1 млрд. дол. США.

В 2014-2015 рр. ситуація в галузі лише погіршилася і її виробничий потенціал використовується недостатньо. Як свідчать аналітичні матеріали Української асоціації підприємств легкої промисловості “Укрлегпром”, за даними митної статистики в останній звітний рік кризова ситуація в галузях легкої промисловості лише загострилася: за січень-серпень 2015 року обсяги імпорту перевищили обсяги експорту на 562 001 тис. дол. США (в 2,0 рази); обсяги імпорту в порівнянні з відповідним періодом 2014 року зменшилися на 493 677 тис. дол. США (-30,3%), обсяги експорту зменшилися на 206 181 тис. дол. США (-26,4 %). Така перевага у обсягу імпортних товарів сприяє збільшенню негативного сальдо торговельного балансу України, покриття якого відбувається за рахунок іноземних кредитів, трансфертів і резервів НБУ, що негативно відображається на економіці в цілому.